

Liberal İhtiyarın Alçalışı

İçeriği Yazan: [alper erdik](#) [1] Zaman: Cum, 16/12/2011 - 09:41

Yazar: Alper Erdik

Yazının Yazıldığı Tarih: 15 Aralık

Serdar Turgut var, biliyorsunuz; burjuva medyasının Marksist gözdelelerinden. Bunun Marksistliği kendine özgü ve para kazandıran cinsten. Nasılını herkes biliyor; AKP icraatlarına olumlu eleştiriler yöneltmek, artık bir meslek, getirisi çok; fakat, eski solcu sıfatı ile bunu yapmak, iktidar için daha makbul.

Düşmanın bile saygısını kazanmak, oluyor bunun literatürde adı ve bu, saygı kazanan için tadından yenmiyor, saygı göstereni ise ihya ediyor.

Parlak sayfalı gazetenin parlak transferi olan şahsın, bir ayağı ABD’de, orada hem gecelere akıyor hem “Hoca Efendi”nin elini öpüyor. Dönüp gelince anılarını yazıyor, siyasetten canı sıkılınca eğlenceden, magazinden bahsediyor. Eski günleri hatırlayıp komünizmden falan konuşma gereği de duyuyor, AKP komünizme uygun işler yapıyor, diye buyuruyor. Özet mi; gemisini yüzdürüyor.

Serdar Turgut’la ilgili her türlü eleştiri yazısı, yazan solcuysa, Turgut’un geçmişine uzanıyor; biz de azıcık girmiş olduk konuya ama, kesinlikle, niyetimiz bu değil. Yeni bir tezdır, ülkemizde döneke diye anılanlara kızmamayı öneriyorum; zira bu tiplerin geçmişte de “adam gibi” devrimcilik yapmadıklarını biliyorum. Vahiy gelmiyor, araştırıp öğreniyorum.

Hal böyle iken, nereden çıktı Serdar Turgut’tan bahsetmek?.. Nereden çıktığını anlatacağız; fakat baştan söyleyeyim, ben de memnun değilim, sonuçtan. Çünkü artık bu liberal yazıcılar ne anılmayı

ne de eleştirilmeyi hak ediyorlar. Sebep, andığımız kişinin, 10 Aralık tarihli HaberTürk'te yazdığı, Devrimci gençliğin yükselişi başlıklı yazısıdır. Ama evvela birkaç not...

Liberaller eleştirilmeyi hak etmiyorlar dedim, günümüz için konuşuyorum. Yoksa kendilerine ettiğimiz kelamın haddi hesabı yoktur. Zaten mesele de budur. Türkiye solu, bazı örgütler ve de kişilerin kararlı mücadelesini saymazsak, büyük ölçüde ve yıllarca, kendisine yapılan saldırıları görmezden geldi. Dahası, kendisine yapılan saldırıları, saldırıdan saymadı. Ahmet İnsel'in, Ömer Laçiner'in sola dair ettikleri tüm "küfür"ler, "sol içi" tartışmalar olarak görüldü. Nitekim, Deniz Gezmiş'e, Mahir Çayan'a darbeci diyenler; bugün bu önderlerin geleneklerini benimsediğini iddia eden örgütlerce, "çatı partisi" altında büyük bir samimiyetle karşılandılar!

Biz ise bu süreçte, solumuza her yönden, aralıksız ve öldürücü saldırıları bertaraf etmek, ideolojik bağımsızlığımızı koruyabilmek için, çok çaba gösterdik. Daha doğrusu, bugüne dek yazdıklarımızla, söylediklerimizle çok çaba gösterdiğimizize inanıyoruz; hepsi ortadadır. Bu esnada bizi "ulusalcı" olmakla itham edenler, ayrıca ulusalcılık neden suç sayılsın, olsa olsa eleştirilmesi gereken bir "sapma"dır, şimdi şimdi meseleyi çözmüş durumdalar. 12 Eylül referandumunda "evet"çi olmadan, Hopa'daki gösterilere katılanlara Ergenekoncu yaftasını yapıştırmadan evvel, Murat Belge'ye, "her şeye rağmen solcudur" diyenler, bugünlerde işi gücü bırakıp bunlarla uğraşıyorlar!

Biz ise, bu süreci çoktan sonlandırdık; AKP'nin ilgi ve iltifatına mazhar olan bu kişi ve gruplara, referandumdan sonra, liberal solcu veya sol liberal sıfatlarının bile çok olduğunu, doğrudan liberal, hatta liberal-faşist denmesi gerektiğini söyleyip, kendi ve asıl görevimize döndük. Bundan sonra, solun aklını yitirmeyen, bilinci kirlenmemiş kesimleri ile, AKP'yi nasıl yıkacağımızla ilgileniyoruz; daha doğrusu, bu ilgilenmeyi artırıyoruz.

Bizim yıllar evvel yaptıklarımızı, bugün yapmaya çalışanlara tavsiyem; önce Yıldırım Türker ve türevlerinden beslenmeyi bırakın, Radikal gazetesini elinizden atmadığınız sürece, ne AKP'yi ne liberalleri analiz edebilirsiniz. Hrant Dink Vakfı, Alman örgütlerinden para alıyor desek, bize cevabınız nettir, anında "şoven" yaparsınız bizi; ama bunu bilmeden, Ahmet Altan'a ödül vermek, Hrant'ın adını taşıyan vakfa yakışmıyor, diye ağlayıp durursanız, sadece komik olursunuz. Her ne ise.

Dönüyoruz. Liberallerle muhatap olmama kararımıza rağmen, neden Serdar Turgut'tan bahsedeceğimize gelince; biz burada ideolojik bir tartışma değil, politik bir analiz yapacağız. Görülecek; Turgut, çok ilginç bir şey deniyor, hem solculara akıl hem de devlete "tiyo" veriyor. Gençlere, bunları yaparsanız daha iyi solcu olursunuz; AKP'ye, gençler bunları yaparsa derhal müdahale edin, diyor. Kafası mı karışık, maaşı mı yatmadı, deli numarası mı yapıyor; yoksa post-modern çağın medyatik filozofu mu olmaya çalışıyor bu adam, kendi adıma anlamadım. Anlamazlıktan geldim, düzeltiyorum.

Şöyle başlıyor yazı: "Son yıllarda şarkılarında sol, radikal tavır alan gruplardan birinin konserine gittiyseniz, konser alanlarında liseli gençlerin oldukça kalabalık olduğunu görmüşsünüzdür. Liseli bu gençler, sol temalı şarkıların hepsini biliyorlar ve aralarda da sloganlar atıyorlar. Popüler kültürün alanlarını okuyarak soyutlama yapmayı sevdiğimden, ben bu durumu 'Liseli gençler arasında Marksizm tekrar popüler olmaya başladı' diye yorumladım."

Adam, toplumsal analiz ve de soyutlama kabiliyeti olduğunu ispat edebilmek için, nasıl bir konu bulsam diye düşünürken, tv'de Hopa davasına denk gelmiş sanırım, içinde gençlik ve sol geçen bir yazı kaleme almak istemiş. O kadar zorlama ki, konserde atılan slogandan, popüler kültür alanından Marksizm süzmüş! İddiaya varım; bahsettiği konser Mor ve Ötesi, Aylin Aslım gibi Baskın Orancı tayfadan birilerininidir ve atılan sloganlar da adı geçenlerin son kasetlerinin en popüler şarkısına dair isteğin bağırtılarıdır.

Yazıcı, nasıl olsa, bir şeyler uydurup konuya girdi, gerisi kolay, muhabbeti buradan Dev-Lis'e, oradan Dev-Yol'a bağlıyor. Şimdi ilerliyor, popüler konserlerden "radikal"lere atladı, eski bir iki anısından hareketle şuraya vardı: "Herkes teorik bilir, ben pratikten de biliyorum. Devletin haksızlıkları, baskıları gençleri ezemez, sadece onları daha da militan yapar. Yani parasız eğitim istediler diye mahkemeye çıkarılmadan 19 ay tutuklu kalan gençler oldukça, saçları zorla kesilenler varsa, devrimci gençliğin yükselişi daha da hızlanacaktır."

Soyutlamadan sonra sıra somutlamada, politik tahlil yapmada. Muhtemelen ilgili haberleri okumuyor Serdar Turgut, sağdan soldan ne duyduysa, birazcık hatırlamaya çalışıp klavyeye yüklenmiş, saç, sakal, 19 ay, her şeyi karıştırmış; beğenirseniz okuyun. Beğenmezseniz de bir şey değişmez, ücretler peşin yatıyor.

Devam ediyoruz: “Devlet böyle manasız davranmayı sürdürürse bilinsin ki Dev-Lis’ten Dev-Yol’a, orada da durmayıp hemen THKP-C’ye gidişlerinin yolu da bugünlerde devlet tarafından döşenmektedir, hem de bu bir ekspres yol ve hız limitleri de yüksek olacak. Baskı ve zulüm gençleri hızla radikalleştiriyor. Alınacak basit tedbirlerle, sistemin daha adilleşmesiyle dönüşü olmayan yola girilmeyebilir.”

Şunu mutlaka belirtmem gerekiyor, Serdar Turgut, kendisini çok okumadığımdan fark etmemiştim ama, gerçekten çok kötü bir yazar imiş. Yazar zaten değil, biliyoruz; fakat yazıcılığı da berbatmış. Şu son alıntıyı, orta ve yüksek öğretimde, anlatım bozukluğu bahsinde, rahatlıkla ve de mükemmel bir örnek olarak kullanabilirsiniz. Hoş; bu kişiyi severek okuyanların anlatım bozukluğu diye bir şeyden haberdar olmadıkları da malum. Öyle okuyucuya böyle yazar, pardon yazar!

Cemaat’in savcılar, hakikaten iyi iş çıkarıyorlar, ayrıca da Türkiye soluna, sanırım sempati duyuyorlar. Bakın, Hopa’dan sonra bir THKP-C muhabbeti çıkardılar, memleketteki tüm devrimciler buna bağlı, solun parçalanmışlığına son!.. Yahu nereden çıktı, tam kırk yıl sonra bu örgüt? Ayrıca bu nasıl bir güzergah tarifi; Dev-Lis’ten Dev-Yol’a, oradan THKP-C’ye nasıl gidiliyor, nasıl geçiliyor; bunu biz bile bilmiyoruz da, Serdar Turgut nereden biliyor? Bu hatta çalışan ekspres de çok hızlıymış, bak bak metafora bak! Kim demiş ona yazarı diye; adam yazar!

Şimdi Turgut’a sorsalar, kesinlikle, baskı ve zulüm olmayan, demokratik bir rejimin inşa edildiğini söyler; fakat, devrimci gençliğin yükselişini açıklamak için, bu kendi iddiasıdır, içsel ve nesnel bir durumun değil de dışarıdan, öznel müdahaleleri sebep gösteriyor. Ve bu yükselişi önlemenin de yolunun daha adil olmaktan geçtiğini söylüyor. Dikkat, daha adil olun demek, zaten adilsiniz demektir; ama bu adiller, bir cümle yukarıda baskı ve zulüm uyguluyordu; öyle değil mi?.. Kişisel öneri: Siyaset yazısı yazarken bari kapatın şu tivitirleri yahu!

Kaldığımız yerden ve yeni sürprizlerle sürdürüyoruz okumamızı: “Solcu gençlik militanlaşıyor, ama kendisine uyan bir teori arayışı da sürüyor. Bu arayışa cevap olarak da ‘Marksizm’ demek yetmez. Çünkü bu denirse biri de çıkıp ‘Peki ama hangi Marksizm’ diye sorabilir. Bu sorun her zaman vardı ama bugünün Türkiye’sinde daha acil bir sorun haline gelmiştir. Çünkü geleneklerinden, tarihinden koparılmış bir solcu gençlik var ortada ve onların kendilerine yön çizmek için atıfta bulunabilecekleri liderlikten ve geleneklerden yoksunlar artık.”

Sadece tivitir açık olsa iyi, bu ayın PlayBoy’u da yeni ulaşmış Serdar Turgut’un eline sanırım; yazı yazarken bir yandan da onlarla uğraşıyor. Solcu gençliğin yükselişinin nasıl önelineceğine dair, devlete taktik veren yazarı, şimdi de solun Marksizm anlayışına geçiyor, bu sorunun cevabı çok önemli diyor. E peki sen kimsin be adam? Doğruysa bu arayış, bu seni niye ilgilendiriyor?

Geleneksiz, tarihten kopuk solcu gençlik tezine ne demeli; bir paragraf yukarıda, Türkiye’nin sol örgüt şemasını kim çizdi; güzergah verdin ya Dev-Lis’ten doğru git Dev-Yol’a oradan da sapmadan yürüyünce THKP-C’ye varacaksın, diye! Hani yoktu gelenek?

Sona doğru, eleştiri sırası TKP’ye geliyor; yazarının eline geçen bir TKP yayınında, işçi sınıfının iktidarı konu ediliyormuş; gençliği örgütlemek için, bu işleri bırakmak, kadın-erkek ilişkileri, hayat tarzı gibi konulara kafa yormak gerekiyormuş; öyle diyor Turgut. Deminden beri söylüyoruz gerçi ama, bu liberaller, ah bu liberaller; yıllardır, din devleti kurma çabalarından, sokakta özgürce dolaşamamaktan, içki içememekten şikayet eden ve laiklik konusunda duyarlı insanlara demediklerini bırakmadılar; şimdi de parlak gazeteden Türkiye sosyalistlerine bu konuda akıl veriyorlar! Laikliği bırakın sınıfla uğraşın, bu yaptığınız solculuk değil diye ahkam kesenler, işe bakın, şimdi de sınıfla az ilgilenin, yaşam tarzı açılımı yapın, buyuruyorlar!

Fazlasına lüzum yok; bu yazıdan çıkarmamız gereken mesaj nedir, sorusuna gelelim. Ben, AKP’nin yeni rejimini inşa sürecinde, ki anayasa hazırlıkları bunun son basamağıdır, yeni bir döneme girdiğimizi düşünüyorum. Dikkat edin, artık kimse Taraf gazetesinden bahsetmiyor, Mehmet

Baransu'ya yeni "belge"ler ulaşmıyor; taşlar kısmen yerine oturdu. Bundan böyle, o işler kendi rotasında devam ederken, işte bu tip şeylerle de, birileri bize akıl verecek, bizimle dalga geçecek vs. Ne mi söylüyorum?

Bir bakın, Serdar Turgut'un yukarıda yazdıklarının sonundaki paragraf, şöyle: "İçkiden sonra ve fazla yenilmediği bir akşamın geceyarısında, eğer bir de sevişmişseniz, sarımsak ve domatesli bir spagettinin vereceği keyiften daha büyük bir şey düşünemiyorum."

Budur işte, bu kadardır! Kendini bilmez bir ihtiyar liberal, içtiği ve fazla yemediği bir akşamın ardından sevişiyor ve de üstüne makarnasını tıkınıp devrimci gençliğe dair "keyif"le yazı yazıyor. İçeriği, saçmalamaları falan boşverin şimdi; sizce bunu yapacak cesareti nereden alıyor? Kritik sorum budur!

Başlarken açıklamasını yaptım, şahsi meramımı anlattıktan sonra, bu tiplerle uğraşmanın zamanı geçti, işimize bakalım, dedim. Yineliyorum. Kendimizi de kandırmayalım lütfen, diyorum. Devrimci gençliğimiz gerçekten yükselirse, Serdar Turgut gibiler böyle konuşamaz, yazamaz, çizemez diyorum. Cevabım da budur!

Seçim yine bizimdir; bunca saçmalığı burada işlememin, bunca aptallığa katlanıp üzerine yazma gereği duymamın özeti budur.

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (18/04/2024 - 04:19 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/liberal-ihtiyarin-alcalisi>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/alper-erdik>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>